

KISS BENEDEK

65. születésnapomon

*Nem vártam, csak rám szakadt.
Elöttem áll a hatvanbat.*

*Hát benne vagyok! Mától nem kell
villamoson, buszon fizetnem.*

*Mikor még kellett, pár bete
jártam az Andrássy út fele,*

*s szemembe szúrt az Ady-szobor.
Innen-onnan valahol*

*jó negyvenöt éve ismerem,
s most elképedtem: Faj, istenem,*

*milyen pimaszul fiatal!
Csak álltam, szívemben zavar.*

*S akkor, pár perc telt, észrevettem,
hogy hirtelen ráöregedtem.*

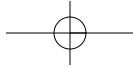
*Csináltam ezt-azt, ami jött,
s most itt van, itt a hatvanöt.*

*Gyertek csak, 66, 67
vagy amennyivel megáld az ég,*

*számadásom, leltárom készen,
kinyújtózom a sors kezében,*

*mint akkor, 65 éve, s anyám
izzadt tenyere borul reám,*

*ha rám szakad egy éjszakám
gerendája, s ráadásra
be is pisilek talán.*

[*Kiss Benedek versei*]

1943. márc. 19.

*Hadak vonultak, de a csillagok
szilárdan tartották az eget –
megszülettem.*

*S most úgy vagyok,
mint a fellegek –
lenni és nem lenni lettem.*

*Hol összeállok, mint a párafolt,
hol szétszóródom s esővé válok.*

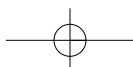
*Hol láttatni engedem a Napot,
hol locsolom a szomjas világot.*

*De a legszebb, ha szivárványként
megfelezem a mennyet,
a Nap is ragyog gyémántként,
s könnyeim is peregnek.*

Isten: a biztonságom

*Eltűntél, régi biztonságom,
fiatalságom
morzsáid is fölélte.
Nevettem megváltáson,
Megváltón,
s pokolian szenvedtem érte.*

*Sokáig úgy éltünk, mint
ismeretlen
szomszédok – ne lássuk,
ne zavarjuk egymást.
Bár ő kopogott: kongtam szívemben,
és csak ettem magamat –
cigány a kolbászt.*

*S a kolbász elfogyott:
nem csak nélküle –
magam nélkül is éltem.
Ekkor eljött újra értem,
ott állt az ajtó előtt
tafotás lenféhérben.*

*Vártam a pofont, az új gyötretést,
valami földöntúli
borzalmat vártam.
És kezembe adott
egy kifent, hegyes kést:
Szúrj még, gyermekem, aztán
szalonnázz vele tovább, bátran!*

*S most
látom újból száz oldalát
minden rejtélynek, titoknak!
Álltam összeomolva,
magához ölelt,
s a biztonságot,
mint éltető mannákat, ismét
étkemül adta.*

*S én követem, lázban,
magamra és Reá riadva.*

A szögbeverés kongása

*Én Istenem,
nagy Istenem,
megértem már, ím, a halálra,
Te kegyes vagy,
gondolj velem!*

*Én Istenem,
ura világnak,
vaksiak már az én szemeim,
de Téged, Téged
mindörökre látnak.*

[*Kiss Benedek versei*]

*Én Istenem,
magas Teremtőm,
angyali karok
tudnák csak méltón értelmezni,
hogy keresztfád kemény
szögeinek kongása vagyok.*

*De legyen meg
a Te akaratod!*

Én is és én se

1.

*Nem félek Istentől, hisz ő az én Atyám.
Szomorú az, ha atyjától fél a gyermek.
Az emberektől tartok én, mert
homo homini lupus. Én is.*

2.

*Istennel semmi más dolgom,
balálaimat neki megvallom.
De ember ember nélkül
nem élhet, bárba fölfaáják is. Én se.*

